

egen regning, hæfter den, der driver produktionsenheden for egen regning, solidarisk med driftslederen for afgiftens betaling.

Stk. 7. Ubetalte afgiftsbeløb efter stk. 1, renter efter stk. 3 og gebyrer efter stk. 4 kan inddrives ved udpantning og ved lønindeholdelse i henhold til reglerne for personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 8. De statslige told- og skattemyndigheder inddriver ubetalte afgiftsbeløb, renter og gebyrer. Inddrivelsen sker efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv.

Kapitel 8

Tilsyn og oplysningspligt m.v.

§ 32. Økonomi og erhvervsministeren fører tilsyn med driftsledernes overholdelse af loven, af regler udstedt i medfør heraf, af afgørelser truffet efter loven og af vilkår stillet efter loven. Såfremt ministeren efter bestemmelsen i § 37, stk. 2, henlægger opgaver til en privat organisation, fører ministeren tilsyn med disses overholdelse af loven, af regler udstedt i medfør af loven og af afgørelser truffet efter loven.

Stk. 2. Driftsledere, som udfører aktiviteter omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra økonomi- og erhvervsministeren eller miljøministeren afgive enhver oplysning, som disse vurderer, er nødvendige til varetagelse af deres opgaver efter denne lov.

§ 33. Økonomi- og erhvervsministerens udgifter til tildeling af tilladelser efter §§ 10-12 og § 23, tildeling af kvoter efter §§ 15-20 og § 22, behandling og afgørelse af sager vedrørende overvågning, verifikation og rapportering efter §§ 28-30, afgørelse om afgiftsbetaling efter § 31 og tilsyn efter § 32, stk. 1, påhviler driftslederen af produktionsenheder omfattet af loven.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om driftsledernes betaling af udgifter nævnt i stk. 1.

Kapitel 9

Klage- og straffebestemmelser m.m.

Klageregler

§ 34. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af økonomi- og erhvervsministeren efter denne lov eller efter regler ud-

stedt i henhold til loven. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 2. Ved afgørelser af klager efter denne lov består Energiklagenævnet af de medlemmer, som afgør klager efter lov om elforsyning. Såfremt klagen giver baggrund herfor, kan nævntes formand beslutte, at nævnet ved klagens afgørelse skal bestå af de medlemmer, som afgør klager efter lov om varmforsyning.

Stk. 3. Ministerens afgørelser efter kapitel 4 vedrørende det antal kvoter, som tildeles de enkelte driftsledere, kan – bortset fra afgørelser vedrørende datagrundlaget truffet efter § 16, stk. 6, - ikke indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 5. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der efter loven eller regler udstedt i henhold til loven, træffes af ministeren, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, samt at afgørelser truffet af en institution under ministeren eller en anden myndighed, som ministeren i henhold til § 37 har henlagt sine beføjelser til efter lov, ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 7. Ministerens afgørelser efter § 11, stk. 1 og § 12, stk. 1, nr. 2 og 3 kan ikke indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 8. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af klage for Energiklagenævnet.

§ 35. Afgørelser truffet af miljøministeren efter § 13 og §§ 25 - 27 kan indbringes for Miljøklagenævnet. Klagen skal være indgivet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Bestemmelserne i lov om miljøbeskyttelse § 102 og §§ 104-106 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne påklages, samt at afgørelser truffet af en under ministeriet oprettet institution eller anden offentlig myndighed, som ministeren i henhold til § 37, stk. 3, har henlagt sine beføjelser til, ikke skal kunne indbringes for ministeren.